

เทศน์เช้า วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมนะ วันนี้วันพระ วันพระ วันโกน ถ้าเป็นประเพณีวัฒนธรรม
ของชาวพุทธเรา ไปวัดไปวาเพื่อสร้างบุญสร้างกุศลให้กับหัวใจดวงนี้

ไปวัดไปวา จำศีล ฟังธรรม

จำศีล ฟังธรรม มันเป็นยุคโบราณของเราไง

แต่ยุคปัจจุบันนี้อยู่บ้าน ออนไลน์มันเข้าถึงได้หมด เราก็ฟังธรรมๆ ประเภทนั้น ถ้าฟัง
ธรรมประเภทนั้น หลอกออนไลน์ก็ได้ หลอกออนไลน์ สิ่งนั้นนะไม่จริงทั้งนั้นเลย

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เป็นจริงๆ ขึ้นมา เสี่ยงจากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ใจดวงนั้นได้ฝึกหัด
ประพฤติกฎปฏิบัติมาแล้วมันเห็นความร้ายกาจของกิเลสต้นหาความทะยานอยาก แล้วมันเป็น
เรื่องธรรมดา เพราะจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันมีอวิชชา คือความไม่รู้ คือพญามารโดย
ธรรมชาติของมันอยู่แล้ว

แต่ด้วยบุญกุศลของคนนะ พระโฬัสต์ว ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย สร้างคุณ
งามความดีๆ ใจ สร้างคุณงามความดีจนเป็นจริตเป็นนิสัย ถ้าเป็นจริตนิสัย องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเทศน์ว่ากล่าวไร เราวาสน้าน้อย เราวาสน้าน้อย อายุแค่ ๘๐ ปี ๔
อสงไขย

ถ้า ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย พระศรีอริยเมตไตรยในอนาคตกาล มันจะมากมายมหาศาล
ขนาดไหน ความมากมายมหาศาล นั่นคือสังขารธรรม

ธรรมะในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ บรรณารื้อสัตว์ชนสัตว์ๆ ใจ พอ
รื้อสัตว์ชนสัตว์ขึ้นมา สัตว์โลกเกิดมา เกิดมาในโลกนี้ เกิดมาความทุกข์ความยากทั้งนั้นนะ

ความทุกข์ความยาก คือความทุกข์ความยาก แล้วเกิดมาทำไม

เกิดมาเพราะ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ไง เพราะมันได้สร้างสมบุญญาธิการของมัน
มาไง มันถึงได้มาเกิดเป็นมนุษย์ไง ถ้าคุณงามความดีเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม แต่
เขาก็หมดอายุขัยเหมือนกันไง จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไม่มีต้นไม่มีปลายไง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เวลาเกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะไง เห็นคนเกิด คน
แก่ คนเจ็บ คนตาย มันต้องมีฝั่งตรงข้าม ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย

ถ้าไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย วิมุตติสุข สุขในพระพุทธศาสนา มีเฉพาะใน
พระพุทธศาสนา ลัทธิศาสนาใดไม่มีทั้งสิ้น มันสุขเจือด้วยอาภิสไง สุขกับทุกข์ ต้องการปรารภนา
ความสุข ปรารภนาสิ่งใด ก็เลศมันหลอกอย่างใด แล้วแสวงหาสิ่งใดจะเป็นความสุขๆ

ตะครุบเงาทั้งนั้นนะ ใครมีความสุขบ้าง

มันเป็นข้อเท็จจริง ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริงนะ

ทุกข์เป็นความจริงอันหนึ่ง ความจริงที่มันเกิดขึ้นกับจิตดวงนั้นแน่นอน เด็ดขาด คนเกิด
ทุกคนทั้งหมดไม่ยกเว้น

แต่เกิดแล้วมีอำนาจวาสนาไง เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ศึกษา
ค้นคว้าแล้ว เกิด แก่ เจ็บ ตาย มันมหัศจรรย์อะไร คนเกิดในโลกนี้ ๗,๐๐๐ กว่าล้าน แล้วก็เกิด
แล้วเกิดเล่า เกิดซ้ำเกิดซาก แล้วต้องเกิดอย่างนี้อีกตลอดไป ไ้ไม่เกิดนี่สิมันสำคัญ ไม่เกิดได้
อย่างไรละ

มันเป็นไปไม่ได้ เราจะปฏิเสธอย่างไรก็ได้ เราทำแก่งลืมก็ได้ เราปฏิเสธอย่างไรก็ได้

ไม่ได้ สิ่งนี้เราปฏิเสธอย่างไรก็ได้

อยู่ที่วาสนาของคน วาสนาของคนมากน้อยขนาดไหน ถ้ามากน้อยขนาดไหน เห็นไหม
สิ่งที่เกิดมาแล้วศึกษาค้นคว้า ศึกษาค้นคว้า สร้างคุณงามความดีๆ ขึ้นมา

สร้างคุณงามความดีขึ้นมาเพื่ออะไร

ชาวชนบท ชาวชนบทเรา ทำบุญตักบาตรไว้ เกิดในอนาคตกาล เราจะได้มีกินมีใช้ไง เพราะเราเกิดมาเราทุกข์เรายาก

เพราะเราศึกษาพระพุทธศาสนาไง คนเกิดมานะ เกิดมาในประเทศอันสมควรไง เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาไง เราเกิดมาเห็นไหม เห็นวัดเห็นวา เห็นภิกษุสามเณร มากมายมหาศาล

การเห็นสมณะเป็นมงคลชีวิต เป็นมงคลชีวิต แล้วมันเป็นมงคลชีวิตมากน้อยขนาดไหน ละ

เพราะการเห็นสมณะมันมีสมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ใ้ ๑ ก็พระโสดาบัน ที่ ๒ ก็สกิทาคามี ที่ ๓ อนาคามี ที่ ๔ พระอรหันต์ไง ถ้าเห็นสิ่งนั้นเพราะอะไร

เพราะพระสารีบุตรไปเห็นพระอัสสชิ พระอัสสชิเป็นพระอรหันต์ไง เห็นแล้วมันเย็นหูเย็นตาไง ตามพระอัสสชิไป เวลาพระอัสสชิฉันอาหารเสร็จแล้ว เข้าไปถามพระอัสสชิไ้

เพราะเขาเองก็ศึกษาค้นคว้า พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ เขาเป็นสหายกัน เขาเป็นลูกเศรษฐี ไปเที่ยวที่ไหนก็มีแต่ความสุขๆ ไ้ พอถึงวาระ เพราะวาระที่เขาสร้างบุญสร้างกุศลของเขามา ไปที่ไหนมันจืดมันชืด มันเบื่อ มันเบื่อหน่ายชีวิต ก็อย่างนั้นเราออกฝึกหัดประพฤติปฏิบัติดีกว่า ก็ไปเป็นลูกศิษย์ของสัจจชัย

ศึกษาขนาดไหน ศึกษาจนหมดพุงสัจจชัยแล้วนะ นั่นก็ไม่ใช่ ใ้ไม่ใช่ก็คือไม่ใช่ ไม่ใช่ก็ปฏิเสธไ้ว่าไม่มี ไม่ใช่ ไม่เป็น

กูไม่เป็นอะไรกับมึง แต่ทุกข์ฉิบหายเลย

เห็นพระอัสสชิบิณฑบาตอยู่ ตามพระอัสสชิไป พอฉันเสร็จแล้วได้ก้มลงกราบถาม ท่านบวชกับใคร

บวชกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่าอย่างไร

เราเพิ่งบวช ความรู้เราน้อย

น้อย มาก ไม่สำคัญ สำคัญว่าให้แสดงธรรม แล้วมีสติปัญญาจะค้นคว้าเอง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่า “ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ”

เหตุที่มานั่งกันอยู่ที่นี่ เหตุที่มันทุกข์มันยาก เหตุที่มีบุญมีกุศล มันมีที่มาที่ไป

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ

มันต้องมีเหตุมีปัจจัย มันถึงซึ่งเกิดสิ่งที่เรมานั่งกันอยู่ที่นี่ แล้วเกิดทุกข์อยู่ในหัวใจของตน

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้ค้นคว้าหาเหตุนั้น แล้วไปดับที่เหตุนั้นไป

เย ธมฺมาฯ

พระสารีบุตรเป็นพระโสดาบันเลย เป็นพระโสดาบันเพราะว่าท่านใช้สติปัญญาของท่าน
แล้วไม่ใช่สติปัญญาแบบเรา แบบชาวพุทธ เย ธมฺมาฯ ท่องได้ทั้งโลก ท่องเอา อยู่ข้างนอก

แต่เวลาพระสารีบุตรใช้สติปัญญาของท่านแทงตลอดใจ พระอัสสชิท่านแสดงธรรมเกิด
หน้าที่รู้แจ้งเป็นหน้าที่ของเราเอง พอหน้าที่ใช้สติใช้ปัญญา ภาวนามยปัญญา เห็นไหม สิ่งใดสิ่ง
หนึ่งเกิดขึ้น สิ่งทีกระตุ้นหัวใจเกิดขึ้น สิ่งทีจับกิเลสได้เกิดขึ้น แท้ที่จริงด้วยสติด้วยปัญญาของ
ตน ถึงได้เป็นสมณะที่ ๑ ไง

ไปบอกเล่าให้พระโมคคัลลานะฟัง พระโมคคัลลานะก็เป็นพระโสดาบันเหมือนกัน

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ มันมีเหตุ มีที่มา มีปัจจัยทั้งสิ้น ถ้ามีเหตุ มีที่มา มีปัจจัยทั้งสิ้น
เห็นไหม เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ถ้ามีความทุกข์ความยากขึ้นมา ความทุกข์
ความยาก

คนมาวัดมาวาส่วนใหญ่มักพูดบอกว่า เป็นโรคเดียวเท่านั้นนะ โรคทรัพย์จาง ถ้ามีทรัพย์
แล้วจะมีความสุข

ดูครอบครัวคนที่เขามีเงินมีทองสิ บางครอบครัวถ้าเป็นสัมมาทิฏฐิถูกต้องชอบธรรมก็มีความสุข แต่บางครอบครัวที่กิเลสตัณหาความทะยานอยาก มีเงินมีทองก็ไม่มีความสุขนะ มีเงินมีทองก็ทุกข์ทั้งนั้นนะ

เรื่องทุกข์ๆ ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง มันประจำหัวใจของสัตว์โลกทั้งนั้นนะ แต่เพียงแต่คนมีสติปัญญาเท่านั้นว่า เฮอะ! เราทุกข์หรือเปล่า เกิดมาทำไม เกิดมาดำรงชีวิตทำไม

ญาติตระกูลในครอบครัวของตน มีอะไรที่เจรจากันได้ เราควรเจรจา เราไม่ขัดไม่แย้งให้เป็นโทษเป็นภัยกับใครทั้งสิ้น แต่มันเจรจากันไม่ได้ ถ้ามันมีบาป มีเวรมีกรรมต่อกัน ไม่ฟัง ไม่ฟังหรือ ฟังทะลุหูซ้าย ออกหูขวา ไม่มีเหตุไม่มีผลอะไรทั้งสิ้น แต่ถ้าวันไหนเขาสำนึกได้นะ เขาสะอึกเลย พอสะอึกแล้ว ไม่ต้องบอกเขาว่าแก้ตัวเขา

นี่เวลาไม่ฟังแล้วมันเป็นเวรกรรมของสัตว์ใด

ฉะนั้น เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา เราสร้างคุณงามความดีของเรา ถ้าสร้างคุณงามความดีในพระพุทธานุศาสน์ ทำบุญทั้งหลาย สร้างคุณงามความดีแล้วไม่ต้องปรารถนาใดๆ ตอบแทนทั้งสิ้น

ถ้าต้องการความตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น เราจะมีทุกข์ความยากขึ้นมาทันทีเลย มันจะมีเหตุขึ้นมา ทำใ้ฉันนั้นก็ไม่ได้ ทำใ้ฉันนั้นก็ไม่ได้ แต่ถ้าเราทำแล้วจบ เพราะเราเชื่อมั่นในการทำคุณงามความดีของเรา

เราอยู่กับครูบาอาจารย์มานะ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาพระมหาบัว ท่านจะทำคุณงามความดีไม่ให้ใครเห็น นั่งสมาธิภาวนา ใครเห็นไม่ได้ เสียลับ

ไ้เดี๋ยวนี้นะ ออนไลน์เลย เชิญนั่งสมาธิแล้ว นั่งสมาธิแล้วมันโทรมาถามเลยนะ จิตใจเป็นอย่างไร

ไ้โฮ! สบายมาก

สบายเวลาถามไ้ พอวางโทรศัพท์ ทุกข์แล้ว ทุกข์เจียนตาย

แต่ถ้าทำบุญทิ้งเหวๆ เราทำคุณงามความดีก็เพื่อคุณงามความดี ถ้าคุณงามความดีนั้นมันจบแล้ว แล้วเวลาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมามันต้องมีสติปัญญา

วันพระๆ ถ้ามีสติมีปัญญา มันจะชวนชวายเป็นสร้างคุณงามความดีของเรา การเสียสละๆ สิ่งนี้เป็นไทยทาน แต่ไทยทานมันเกิดมาจากไหน ไทยทาน ตลาดมีเต็มไปหมด โกดังสินค้าจนบูดเน่า ไม่มีใครเอามาเป็นประโยชน์ได้

ไทยทานมันจะมาได้มันต้องมีเจตนา มันต้องมีจิตวิญญาณที่มีศรัทธา จิตวิญญาณที่มีศรัทธา มีเจตนาแล้วชวนชวาเอาสิ่งนั้นไปถวายทาน

ถ้าถวายทานขึ้นมา เห็นไหม ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราทำหน้าที่การงานได้เงินมาบาทหนึ่ง เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่สิ่งหนึ่ง ใช้ในครอบครัวสิ่งหนึ่ง ทำธุรกิจเราสิ่งหนึ่ง อีกสิ่งหนึ่งฝังดินไว้ ฝังดินไว้เพราะเจตนาดวงนี้แหละ ฝังดินไว้คือฝังดินไว้กับภพนี้ ภพคือภवासวะ คือจิตวิญญาณของตน

เจตนาเกิดจากจิตๆ สร้างคุณงามความดี ทำบุญทิ้งเหวๆ ถ้าทำเป็นจริตนิสัยแล้ว มันทำจนเคยตัวนะ จบนะ ทำอะไรก็ได้ ทำอะไรก็ได้ไปหมดเลย

แต่ถ้าฝึกหัดปฏิบัตินะ ฝึกหัดเริ่มทำดีนะ ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ ทำดีแล้วไม่ได้ดี

เอ็งยังไม่ทำอะไรเลยนะ เอ็งเพิ่งหัดทำนั่นนะ

แต่คนที่เขาทำๆ นะ มีคนมากมายมหาศาลเขาทำบุญไม่ทำให้ใครรู้ เขาปิดทองหลังพระทั้งนั้น ถ้าปิดทองหลังพระแล้วนะ แล้วเขามีความสุขของเขา มีความสุขของเขา

นี่ไง เวลาสิ่งหนึ่ง เราฝังดินไว้ๆ ฝังดินไว้โดยที่เราจะรู้หรือเราจะไม่รู้ เราคิดได้มาก คิดได้น้อยขนาดไหน แต่มันก็ฝังดินลงโดยธรรมชาติ โดยข้อเท็จจริง เพราะไทยทานมันไปวัดไม่ได้ มันต้องคนพาไปวัด แล้วคนที่พาไป ถ้าคนที่พาไป ผากไป มันไม่ถึงไง ทำบุญแล้วได้บุญหรือไม่ ทำบุญผากไปพระณียไป ไปพระณียมันจะส่งให้หรือเปล่า

เราทำของเราจบแล้ว ปฏิภาณ ผู้ให้ให้ด้วยเจตนา ให้ด้วยความเจตนาที่ดีงาม ให้แล้วจบสิ้นกระบวนการนั้นไป ผู้รับไง เนื่อนาบุญของโลกจะเป็นประโยชน์กับใครบ้าง

พันธกรรมของจิต ชีวิตนี้คืออะไร เกิดมาทำไม เกิดมาสร้างคุณงามความดีของเรา ถ้า
การสร้างคุณงามความดีของเรา กุศลลา ธมฺมา อกุศลลา ธมฺมา สิ่งนั้นมันให้ผลมันไปไ

เวลาคนจะหมดอายุขัยจะตาย คนที่มีคุณงามความดีนะ มีธสวรรณมารับเลย คนที่
อย่างพวกเรา ๕๐-๕๐ ยมบาลตัดสิน คนที่มีความบาปกรรมมหาศาลนะ สังเกตได้ไหม คนจะ
ตายแล้วกรรมนิมิตนั้นนะ เคยทำสิ่งใดมาจะออกอาการอย่างนั้นนะ นีกรรมนิมิต กรรมนิมิตมัน
บอกไว้เลยจะไปไหน นี่พูดถึงผลที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

แต่เราทำของเรา ภวาสวะ ภพ แล้วใครแก้ไขสิ่งใด แก้ไขก็แก้ไขจากข้างนอกไป เราจะ
แก้ไขจากข้างใน

วันนี้วันพระๆ ถ้าวันพระ เรามีเจตนาที่ดีงาม

แล้วทำทานร้อยหนพันหนไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนึ่ง ถือศีลบริสุทธิ์ร้อยหนพันหนไม่
เท่ากับทำสมาธิได้หนึ่งหนึ่ง ทำสมาธิร้อยหนพันหนไม่เท่าเกิดภาวนามยปัญญา
ขึ้นมาหนึ่ง เห็นไหม

ไทยทานร้อยหนพันหน เราถือศีล ๕ ถ้าถือด้วยความถูกต้องชอบธรรม หัวใจมันมีขอบมี
เขต เพราะว่าอะไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภว่าสัตว์โลกสัตว์คือหัวใจของ
สัตว์โลก รื้อความคิดนะ หัวใจของสัตว์โลก อารมณ์ความรู้สึกอันนั้นนะ

ทำทานร้อยหนพันหน ผูกมัดปฏิบัติขึ้นมา ผูกมัดเสียสละ เสียสละขึ้นมา ให้มันสำนึกตัว
มันเอง หน่อพุทธะให้มันตื่นตัวขึ้นมา

เราจะไปแย่งชิง ชิงดีชิงชั่วอะไรกับใคร ชีวิตนี้มีค่าเท่ากัน เกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน โดยที่
สติปัญญาอำนาจวาสนาของคนมันแตกต่างกัน ใครจะไปไหน เรื่องของเขา เราจะสร้างคุณงาม
ความดีของเรา

ทำทานร้อยหนพันหนไปวัดไปวา จะมีความสุข คือมีศีล คือความปกติของใจ ใจมัน
ปกตินะ มันไม่ดิ้นรนในใจนะ ใจปกติ ความคิดที่มันเหี้ยมหย่าทำลาย สิ่งที่น่ากลัวที่สุดในโลกนี้
หลวงตาพระมหาบัวท่านบอก

กิเลสในใจของคน กิเลสในใจของคน

คนดี คนชั่ว เขาจะทำได้ เกิดจากมโนกรรม เกิดจากความคิดเริ่มต้น แล้วเราทำใจของเราให้สงบระงับเข้ามา เห็นไหม

ทำทานร้อยพันหนไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนึ่ง ศีลบริสุทธิ์คือความปกติของใจ สัมมาสมาธิคือความปกติของใจ

ใจที่มันไม่ปกติเพราะมันช่วยตัวเองไม่ได้ ใจนี้น่าสงสารมาก จิตนี้น่าสงสารมาก แล้วปรารถนาความดี แต่ไม่รู้ว่าความดีคืออะไร แล้วไม่รู้ว่าความดีจะเริ่มต้นขึ้นมาอย่างไร แล้วว่ามันก็ลากไป ลากไป วิ่งไปตามมันหมดใจ

มีครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนะ หยุด ตั้งสติ มีสติสัมปชัญญะเท่าความคิดของตนเอง คือปัญญาอบรมสมาธิ

สมาธิก็ทำกันไม่เป็น พระกรรมฐานๆ สมาธิทำกันไม่ได้

เพราะสมาธิ ถ้ามันทำกันได้แล้ว ถ้าจิตมันสงบแล้วมันจะเห็นความปกติสุข

ถ้าเห็นความปกติสุขแล้ว มันเกิดจากอะไร

เกิดจากฝึกหัด เกิดจากกรรมฐาน ๔๐ ห้อง เกิดจากวิธีการ มันจะเห็นคุณค่าตรงนั้น

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ถ้ามันไม่รู้จักเหตุ มันยังล้มลุกคลุกคลานอยู่ มันจะไปทำสมาธิ มันจะไปนั่งออนไลน์ มันจะส่งกล้อง

ทำจนตาย เจียนตาย ทำให้อวดเขา กิเลสมันฟูไป

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ท่านทำความสงบใจของท่าน

แล้วถ้าทำความสงบของใจได้ ถ้าคนติดสมาธินะ คนไม่มีอำนาจวาสนา มันจะเทศน์แล้วโอ้ย! นิพพานเป็นอย่างนี้ มันแว้งว่าง มันว่างหมดเลย

ไต่บ้า มีมึงอะไรมึงถึงนิพพาน

นิพพานนะ มันต้องงานชอบ เพียรชอบ ระลึกชอบ มันต้องมีปัญญาชอบธรรม

สุดมยปัญญา คือปัญญาในการศึกษาค้นคว้า จินตมยปัญญา คือจินตนาการทั้งนั้น
ภาวนามยปัญญามันเกิดขึ้น มันจะรู้จักสุดมยปัญญา จินตมยปัญญา ภาวนามยปัญญา

การศึกษา การค้นคว้า ปากเปียกปากแฉะ นกแก้วนกขุนทอง อธิบายกัน โอ้โฮ! เป็น
นักปราชญ์ราชบัณฑิต ทำสมาธิไม่เป็น ทำสมาธิเป็นมันอายนะ

แล้วถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา วันพระๆ วันพระขึ้นมา ถ้าเป็นความปกติสุขของใจของ
ตน ถ้าใจเป็นปกติสุขขึ้นมา มันเป็นความดีงามในหัวใจดวงนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ปรารภณาทີนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานนะ

“ภิกษุทั้งหลาย เธอจงพิจารณาสังขารด้วยความไม่ประมาทเถิด”

ความประมาทความเลินเล่อนี้แหละสำคัญที่สุด แล้วมันคุ่นชินใจ คุ่นชินกับกิเลส กิเลส
กับจิตมันอยู่ด้วยกันมาไม่มีต้นไม่มีปลาย มันคุ่นชิน มันเป็นบัดดี้ มันเชื่อใจ ไว้วางใจกัน
ตลอดนะ แต่ศีลธรรมมันไม่คุ่นชิน

สติปัญญาฝึกเกือบตาย ฝึกเกือบตาย มาแว็บๆ แล้วก็หายไป

สติปัญญาอยู่กับเรานะ ความผิดพลาดไม่มี การกระทำทุกอย่างดีขึ้น แล้วดีขึ้นๆ ดีขึ้นที่
ไหน ดีขึ้นที่หัวใจเรานี้

จะล้มลุกคลุกคลานอย่างไร เริ่มต้นใหม่ เริ่มต้นใหม่ ไม่มีสิ่งใดสลาย จะสลายต่อเมื่อ
สิ้นชีวิตนี้ไป พอสิ้นชีวิตนี้ไป จบ

เวลาทำบุญอุทิศส่วนกุศลๆ จิตถึงจิตใจ แต่ถ้าเป็นความจริงนี้ไง เวลาจิตมันออกจากร่าง
แล้วมันเสวยภพเสวยชาติแล้ว แล้วถ้ามันเป็นจริงเป็นจัง เราฝึกหัดที่นี่ ถ้าฝึกหัดที่นี่ เราทำของ
เราที่นี้ขึ้นมาให้เป็นความจริงที่นี้ เวลาตายไป ไปเจอยมบาล

ยมบาลถามว่า รู้จักธรรมะไหม

ไม่รู้

เคยเห็นคนเกิดใหม่

เคย

เคยเห็นคนแก่ใหม่

เห็น

เห็นคนเจ็บใหม่

เห็น

เห็นคนตายใหม่

นั่นแหละธรรมดา

เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย มันเตือนมึงตั้งแต่มีชีวิตอยู่แล้ว ยังไม่รู้จัก ตายแล้วยัง
ไม่รู้จักว่าธรรมดามันเป็นอะไรอีก

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องธรรมดาๆ มีสติปัญญาขึ้นมา สติปัญญารักษาหัวใจดวง
นั้นนะ มหัศจรรย์ขึ้นมา พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ให้หัวใจนี้ตื่นขึ้นมาเป็นสมบัติของใจดวงนั้น
เอวัง